Huiver, ongeloof en grimlachjes

'Eén beslissing, één seconde, één beweging. En zomaar heb je een heel ander leven.' In haar tweede roman *Lieve Céline*, toont Hanna Bervoets (1984) de keerzijde van het idee dat we zelf verantwoordelijk zijn voor ons geluk.

Door Daniëlle Serdijn

Hanna Bervoets debuteerde in 2009 als literair auteur met de roman *Of hoe waarom*, over een jonge journaliste die bij een tijdschrift werkt waarin ongelukkige vrouwen hun verhaal vertellen. Het boek was grappig, soms bijtend, maar vooral licht van toon. *Lieve Céline* kent een vergelijkbare lichtvoetigheid, wat bepaald aangenaam is, maar belangrijker is dat Bervoets in dit tweede boek haar thematiek heeft aangescherpt. Ook in *Lieve Céline* richt de auteur haar blik op een ongelukkige vrouw, de zwakbegaafde Brooke. Aanvankelijk deelt Brooke een huis in Amsterdam-Noord met zus Sue en moeder Pamela, allen vernoemd naar personages uit vergeelde televisieseries. Maar als moeder op zekere dag letterlijk bekneld raakt tussen wal en schip en direct daarop het leven laat, verandert er veel voor Brooke.

De verkering van Sue, een zekere Johan die zijn geld verdient in de bloementeelt, trekt bij hen in. Sue zelf werkt in een drogisterij. Brooke, die geen enkele opleiding heeft, brengt haar dagen door achter haar computer waar ze inlogt op de fansite van de Canadese Céline Dion. Brooke droomt van een ontmoeting met de zangeres, meent dat ze vriendinnen zouden kunnen zijn. In een aandoenlijke stijl schrijft ze een aantal brieven die allen beginnen met 'Lieve Céline'. Hartverscheurend is het begrip dat Brooke in deze epistels opbrengt voor de moeilijke tijden waarin Dion verkeerde toen het maar niet lukte om zwanger te worden. Of toen haar man ziek werd. Roerend, omdat de ellende van Dion niets is vergeleken bij die van Brooke, wier verhaal doet denken aan de roman *Push* (1996) van de auteur Sapphire, in 2009 verfilmd als *Precious*. Als Brooke per ongeluk in verwachting raakt, besluiten Sue en Johan naar Almere te verhuizen. Brooke zal naar een inrichting moeten. En dat is het moment waarop Brooke besluit om eindelijk zelf het heft in handen te nemen en een ander leven te kiezen. Tot het uiterste gaat ze om haar geluk, een ontmoeting met Dion in Las Vegas, te bereiken. Dat die keuze afschuwelijke consequenties heeft voor degene die zij achterlaat, toont Bervoets in een lichte, losjes geschreven passage. Het effect is maximaal.

Lieve Céline lezen betekent voortdurend je hand voor je mond slaan uit huiver en ongeloof, soms gevolgd door een grimlachje. Want hoe treurig deze geschiedenis ook is, Bervoets weet het geestig te vertellen, met oog voor tragikomische taferelen. Altijd ontdekt zij wel ergens een randje pijn in hedendaagse, actuele situaties. De 'huiver-lach' is vervolgens waarop Bervoets mikt. Dat kenmerkt haar als auteur, maar ook als columnist in *Volkskrant magazine*.

Valt er niets af te dingen op Bervoets tweede? Sommige scènes eindigen wat al te abrupt, daar wreekt zich wellicht Bervoets jonge ongeduld, maar het geheel overziend, is *Lieve Céline* een geslaagde roman. Bervoets is een auteur om in de gaten te houden.

Lieve Céline - Hanna Bervoets, L.J.Veen, € 16,95

Deze recensie verscheen in: *Opzij,* 1 februari 2011